

Bespreking: Guus van der Veer

Johny Schuurmans: 'Revolutie in gevoelloosheid' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer, 2014, ISBN 9789048435593. (C.I.D.P. (Chronische Inflammatoire Demyeliniserende Polyneuropathie) /Spierziekte/ Depressie/Suicide/ED) Zie ook: www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl:

In dit boek van 383 bladzijden vertelt de schrijver over zijn leven, waarbij de beschrijvingen van zijn ervaringen –zoals de problemen in zijn relaties met vrouwen en een suicidepoging- worden afgewisseld met gedichten. Vanaf blz. 148 gaat het boek over zijn ervaringen als C.I.D.P-patiënt, afgewisseld met beschrijvingen van nachtmerries en een verslag van een uitstapje naar Londen.

De schrijver is 'een goedgegelovig mens', die te maken krijgt met een vrij zeldzame ziekte die "wordt genegeerd in België in bepaalde gevallen waardoor onmenselijke en oneerlijke realiteiten ontstaan".

Het boek is naast een autobiografie ook een aanklacht tegen "de manier van werken in de medische wereld".

Schuurmans; www.freemusketeers.nl: 'Dit levensverhaal behandelt de vele gevoelens en belevenissen van mijn persoon. De intriges volgen elkaar op in mijn laatste doorstane levensjaren. (...) Na een nieuwe start kreeg ik allerlei medische problemen. (...) Dit boek legt deze feiten bloot en klaagt de manier van werken aan in de medische wereld.'

Over de schrijver:

Johny Schuurmans (1970, Hamont in Limburg, België) was beroepsmilitair en als chefkok werkzaam in de horeca.

Citaten:

Blz. 42: "Op een dag bij het verdelen en het praten kreeg ik zo een moment van wanhoop dat ik haar moest omhelzen en haar begon te smeken om terug te komen. In de poging om haar vast te blijven houden omdat zij zich wilde losrukken, scheurde ik ongewild haar jas (die ik toch had betaald). Ze heeft toen zo een scene gemaakt en was zo furieus dat ik toen wel ongeveer zeker was dat mijn vruchteloze pogingen geen zin meer hadden. Zo probeerde ik haar te kalmeren en volgde ik haar tot aan beneden tot aan nog steeds mijn wagen, maar ze reed weg en ik slofte zwaar teleurgesteld naar boven. Daar kwam ik tot de conclusie dat door het tumult de voordeur was dichtgegaan met als gevolg dat ik nu buitengesloten was. Daar stond ik dan, geen sleutels, geen gsm, geen geld en geen kleren om me te beschermen tegen de bijtende wind in de vrieskou."

Blz. 328: "Om verder te gaan over die maandagmorgen kreeg ik opeens een telefoontje van mijn neuroloog. Hij zei dat hij eigenlijk slecht nieuws had voor mij. Ik dacht dat hij doelde op mijn zoektocht naar de oorzaak van mijn achteruitgang inzake mijn gezondheid, maar het bleek een heel ander probleem te zijn. Niet alleen voor mij, maar ook voor alle C.I.D.P. patiënten (48) die hij onder zijn hoede had. De woorden 'ik mag en kan niets meer voor u doen, want ik mag u geen sandoglobulines

meer voorschrijven' zei hij met een breekbare stem, alsof hij zich wou verontschuldigen.”

Blz. 368: “ Het is nu ondertussen 3 juli 2014. Ik heb me werk onbekwaam moeten laten verklaren omdat ik er niet meer toe in staat ben. De volgende symptomen kunnen verklaren waarom:

- Mijn linkervoet, daar functioneren nog maar 2 tenen van, doordat het moeilijk is om erop te wandelen en te staan forceer je de rechterkant met pijnlijke gevolgen.
- (..)
- Zou ik alles moeten laten vastnemen of dragen door derden omdat ik zonder dat ik het zou voelen iets ineens zou kunnen laten vallen met alle gevolgen van dien.
- Mijn linker gezichtshelft is ook gevoelloos en het lijkt net alsof mijn linkeroog afhangt wat door vrienden ontkracht is, maar het gevoel is er.”

Recensies/Extra:

Zie voor informatie over C.I.D.P: <http://www.spierziekten.nl/overzicht/chronische-inflammatoire-demyeliniserende-polyneuropathie/>

<http://www.hbvl.be/cnt/aid1535263/perenaar-moet-behandeling-zenuwziekte-stopzetten-na-nieuwe-richtlijnen-riziv>